

1923-07-01

AFSENDER

Marie Henriques

MODTAGER

Helge Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Ny Carlsbergfondets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Marie Henriques er på kurophold i Acqui Terme i Norditalien. Hun har set den ægyptiske samling i Torino og er meget begejstret

TRANSSKRIFTION

Acqui Prov. di Alessandria Italia

Gr. Hotel des Thermes

1st juli 23

Kære Helge Jacobsen!

Nu bliver der igen tid til brevskrivning. I forgaars ankom jeg hertil over Grenoble og Turin, og De skal være den første, som faar brev mellem den bunke, der i det travle Paris har hobet sig ubesvarede op paa mit bord. Jeg har ligefrem glædet mig til at skrive dette brev, jeg synes, jeg har saa forfærdelig meget at fortælle. Dog allerførst hjærtelig tak for Deres og Deres kones store elskværdighed mod mig i Paris. Jeg syntes, vi havde det saa deilig sammen. Den eneste fejl var at det varede altfor kort, - aldrig har jeg fundet Paris saa vidunderlig som denne gang, den er udtømmelig rig, man bliver aldrig færdig med at se nyde og lære - og mere sig[.] Det var svært at rive sig "løs", men gytjebadene her i Acqui var nødvendige og her sidder jeg nu, ukendelig af moskitostik, dødtræt af varmen og tænker - at man frivillig gaar ind til noget saadant! men lønnen kommer vel efterpaa.

Jeg vil begynde med slutningen og side Dem at jeg er blendet [blindet?] og betaget over museet i Turin, særlig det ægyptiske. Det er den mest udsøgte samling ægyptiske oldsager jeg nogensinde har set. Alene ingeniørens og hans kones grav er mange dagsreiser værd. Ikke at tale om den famøse Ramses statue i Diolit. Der var et kæmpemæssigt polykromt sandstens kongehoved fra det gl. rige, som næsten betog mig endnu mer, ligesom en samling Sekhmet statuer fra d. hellige sø i Karnak var suggestionerende. Har De været der?

Baade museerne (maleri, skulptur) i Grenoble og Turin indeholder mange udmærkede ting, hvad existerer der dog ikke af god gl. kunst, rundt i verden man forbavses. Men tilbage til Paris! Jeg har haft uhyre megen fornøjelse af deres søstre, af dem begge, forskellige som de er. Jeg er ligefrem kommet til at holde af dem. Paula er vel nok den mest kunstforstandige, Teo den mest umiddelbare. De har begge været meget gæstfrie mod mig, og vi har hørt og set en del sammen. Det bedste var den russiske chauve souris (som d. blaa fugl) det var en kunstnerisk helhed, en

stemning man sent vil glemme, ligesom den russiske ballet. De er naturlige trods de omstøber alt i en kunstnerisk form, jeg tror mindre og mindre paa realisme i kunsten, kunst skal være oversættelse af naturen.- Si[d]ste dag skulle jeg [paa] stor biltur med Ehrensvärds, men naturligvis gik bilen itu, og det blev ved St. Denis. Da gik mine Tanker til Dem og le nartres, det er noget andet. Ehrensvärd og jeg var i de græske vaser med Mr Chammonn..., det var højst lærerigt, hvilken samling, og hos Mdm Gustave Dreifuss at se den 13 årh. italienske renais[sance]samling. Ja hvorfor reiste De ogsaa saa hurtig, tænk alt hvad vi kunde have set paa sammen. Hôtel Langun naaede jeg ogsaa at se, det er som dekorationskunst det beste jeg har set, ubetinget, en juvelæske. Mdm de Fontenay var ogsaa stolt ved at vise det frem. Ja, jeg kunde blive ved. Jeg synes, at Bourdelles Generalmonument paa Tuilleriesalonen er fremragende, ogsaa en billedhugger, der hedder Bernard, er han klar for Dem ?

Og hjemme? Hvordan staar alt. Poulsen vel hjemkommen - uden at komme til Paris. Zeuthen stadig syg? De aner jo ikke hvor glad jeg vilde blive over et brev.

Jeg synes disse to pariser maaneder har været forfriskende, belærende og uendelig nydelsesrige; jeg synes jeg tager rigere derfra end jeg kom. Antrillo saa jeg en stor udstilling af, han var udmærket, en nyskaben overfor den parisiske smaagade med sin litteratur af skilte. Og Matisse. Nu synes jeg virkelig, jeg har en smule berettigelse til at være med i fransk kunst "Nu har de vist nok af mig"! Jeg slutter med en varm tak, som jeg begyndte, jeg glæder mig til gensyn.

Med hjærtelig hilsen til Deres frue og til vennerne i Glyptoteket.

Deres hengivne

Marie Henriques.

Aegui Prov. di Alessandria . Italia
Gr. Holu des Thermes.

14 Juli 23

Kære Helge Jacobsee!

Publikum der igen tid til Brevskrivning.
Sprogans Cirkul jeg hertie over Grenoble
g. Tulim, g. le skal være den første, som faar
vov mellem den bronke, der i det træde
Paris har holdet sig ubesvarede op paa det
bord. Jeg var ligefrem glædet mig til at
sætte dette brev, jeg synes, jeg har saa for-
ferdie; meget at fortælle. Dog allertørst hjer-
te; tak for Lues; Lues Rasmus stou elskede
dignit mod mig i Paris. Jeg synes, vi havde
det saa deilig sammen, du eneste fejl var
at det vandre allfor kort. - Aldrig var jeg
fundet Paris saa vidunderlig som denne
gang, den er undtømmelig rig, man bliver
aldrig færdig med at se, synde g. lare - og
man sig let var sødt at være sig selv, men
g. tj. bade den her i Aegui var vidunderlig
og der sidder jeg nu, ukendelig af Moskita
Lise, dotter af varmen og tænke - at
man frivillig gaar ind til noget sædant.
Man lønnen kommer vel efter paa.
Jeg vil begynde med slutningen og sig den
at jeg er blødt og betaget over uanset i Turin,
der er det ægyptiske. Det er den mest udsøgte
samling ægyptiske oldsager jeg nogensinde har
set. Alene infernoens g. hans konges grav
er mange dags reiser værd. Ikke at tale
om den famøse Ramses statue i Violit.
Der var et kæmpesæstet polykromt sand-
stens kongehoved paa det gl. rige, som udstar
betag mig endnu mere, ligesom en sandt
Sphinx statue fra d. hellige st. Karnak
var suggestionerende. Både værdier,

Paade museerene (maleri, skulptur) i ^{Galerie}
& Tuileries indeholder mange udmærkede ting
hvad eksisterer der dog ikke af got gl. Kunst,
kunst i verden, man forbyrds. Men tillige
de Paris! jeg har haft uhyre meget fornøjelse
af deres søstre, af dem begge, forskellige ^{de}
de er. Jeg er ligefrem kommen til at holde af
dem. Paula er vel nok den mest kunstfer-
standige, To den mest umiddelbare,
de har begge været meget gæstfrie mod os,
og vi har hørt & set endel sammen.
Det sidste var den russiske chaine sauris ^{den}
(d. blå fugl), det var en kunstnerisk helhed
en stemning, man sent vil glemme,
ligesom den russiske ballet. Der er naturlig-
trods at de omstøber alt i en kunstnerisk
form, jeg tror mindre & mindre paa rea-
lisme i kunsten, kunst skal være over-
sættelse af naturen. Lige da skulle jeg ^{der}
billetur med Ehrenswärd, men naturligvis
gik bilen styrt, & det blev ved St. Denis. De
gik mine tanker til dem & le hartres,
i noget andet Ehrenswärd & jeg var i
de græske værer med M. Chamorant
det var noget lærerigt, hvilken samling,
& hos Mdm Gustave Dreyfus at se den
13. år. italienske renaissance samling, ja
hvorfør reiste de opaa saa hurtigt, tænke
alt hvad vi kunde have set paa sam-
men. Høved angik nærede jeg ogsaa at
se, det er som decorationskunst det bedst
jeg har set, uheltinget, en juvelteske,
Mdm. de Fontenay var ogsaa stolt ved
at vise det form. Ja, jeg kunde blive
vet. Jeg synes, at Bourdelles generalma-
nument paa ~~de~~ salonen er frem-
ragende, ogsaa en billedhugger, der
fædder Bernards, er han klar for dem?

G hjemmum? / Broddan staar aet.
Poulsen vel hjemkomme - uden
at komme til Paris. Gulten stadig
syg. Deaer jo ikke, hvor glad jeg
vilde blive over et brev.
Jeg synes disse to pariser maanedes
har vaeret forfriskende, helbreedende
& uendelig nydelsesrige; jeg synes, jeg
taar rigere derfra end jeg kan.
Dutrillo saa jeg en stor udstilling af
han var uden tvivl, en uhykelig
overfor den parisiske smaaagide med
sin literatur af skille. G. Watisse.
Ud synes jeg virkelig, jeg har en sunde
berettigelse til at vaere med i fransk Kunst.
Nu har de siet nok af mig! Jeg slutter
med en varm tak, som jeg begynder,
jeg glæder mig til gensyn.
Med hjertelig hilsen til Dem fra
og til Dem i Glykto-tekst

Dens hengivne
Marcelle Enigues